

grund er det ærligt talt fantastisk, at vi få dage efter valget kan opleve, at regeringen alligevel lægger op til en form for liberalisering.

Jeg har sagt det tidligere i dag: Det er dumt, og jo længere dagen er skredet frem, er det ikke blevet mindre dumt. Man kan ikke det her. Regeringen må besinde sig og feje de tanker af bordet. Når man kører en valgkamp, og når man vinder et valg på løfter om ingen huslejestigninger, så må man ikke gå ud og alligevel fremsætte sådanne forslag.

Vi har forstået, at regeringen vil satse på en skattereform før sommerferien. Her er vi rede til forhandlinger med det udgangspunkt, at det er lavindkomster, som skal have skattelettelse, at skattesystemet skal have en grønnere profil, og at vi er nødt til at se på en begrænsning af rentefradraget. Meldinger fra V og K om bruttoskat, om rentefradrag tyder på, at det vil være halsløs gerning at forestille sig en skattejustering med De Konservative og Venstre. Vi håber alligevel, at regeringen vil gå i gang med forhandlinger med de partier, der har et socialt ansvar, og som har et ansvarligt forhold til de økonomiske balanceproblemer. Det har venstrefløjen tidligere vist; det er vi villige til at gøre igen.

En særlig indsats over for de udstødte på arbejdsmarkedet har fået en høj prioritet hos den nye regering. Det er fint, og i SF er vi parate til at gå i forhandlinger om en sådan indsats. Det centrale er her, at der etableres reelle job og tilbud til de pågældende, og det kræver en ekstra indsats fra det offentlige, ikke mindst kommunerne, men også fra de private virksomheder. Skal indsatsen have mening, må der opstilles forpligtende målsætninger; der må bruges både pisk og gulerod. Regeringen er forhåbentlig villig til at tage en sådan målsætning alvorlig. Vi er parate i SF til reelle forhandlinger.

Miljøpolitikken synes jeg ikke er særlig stærkt beskrevet i det nye regeringsgrundlag, men der er mange ting at tage fat på. Det er vigtigt, at pesticidforliget kommer i land. Vi er enige med regeringen i, at der skal være en større indsats i forhold til kemiske stoffer – det, vi kalder kemikaos – men så må der også opbygges de nødvendige strukturer og det nødvendige beredskab.

En ting, der er stedmoderligt behandlet, er hele trafikområdet. Regeringen er nødt til at erkende, at der er en nær sammenhæng mellem miljø og trafik, og det betyder, at vi må styrke omlægningen til den kollektive trafik. Vi starte-

de sidste forår gennem et udmærket forlig med venstrefløjen på at billiggøre den kollektive trafik. Vi kunne ønske os betragtninger, målsætninger fra regeringen om at fortsætte en sådan udvikling, for vi er nødt til at have færre biler, og vi er nødt til at have mere kollektiv trafik, hvis ellers man skal tage miljømålsætningerne alvorligt.

Vi er nødt til at få miljøet ind på alle de enkelte politiske områder. Når man læser regeringsgrundlaget, så er der masser af målsætninger, man vil realisere, sådan langsigtede målsætninger, men vi mangler stadig væk konkrete tiltag: Hvordan vil man begrænse CO₂-udslippet, hvordan vil man satse på den kollektive trafik, hvordan vil man begrænse forureningen osv. osv.?

Det er glædeligt, at regeringen vil satse på besparelser på forsvarsudgifterne. Vi har rejst det adskillige gange. Vi har forladt den kolde krig, nye opgaver trænger sig på, og det giver naturligvis mulighed for nedskæringer på forsvarsområdet. Vi skal omdefinere sikkerhedspolitikken fra en militær til en økonomisk sikkerhedspolitik, og i den situation er det altså svært at se, hvad vi skal med Hjemmeværnet. Jeg kan godt unde hr. Poul Andersen et godt job, men det er svært for mig at se, hvad vi skal med dette hjemmeværn, og derfor er der bl.a. her grundlag for besparelser, men også på forsvarsområdet i øvrigt. Det er vi villige til at diskutere og forhandle med regeringen.

Vi har forstået, at regeringen vil stramme kontrollen med efterretningsvæsenet. Det er kommet frem i valgkampen, at der har været nogle helt skandaløse overvågninger fra PET i forhold til lovlig politisk virksomhed. Vi tvang regeringen til at fremlægge en rapport om disse forhold, som skulle komme senest den 1. april; den regner vi stadig væk med vil komme, og vi må så se på den. Men for os er det afgørende, at vi får en tilbundsgående undersøgelse på uvil dig basis, hvor alle sten vendes, så vi ved, hvad der er sket omkring efterretningsvæsenets overvågning af lovlig politisk virksomhed. Det er ikke PET's opgave at overvåge lovlig politisk virksomhed, og derfor er vi nødt til at få alle sten vendt i disse sager.

Vi må så have det her ført frem til, at vi nu får en reel politisk kontrol, en demokratisk kontrol af efterretningsvæsenet. Vi er alle – går jeg ud fra – enige om, at et land skal have et efterretningsvæsen. Det er klart, at der er aktiviteter, som man er nødt til at overvåge. Men så er det